

den gavne familiesamværet? Hvordan gavner det den sociale indsats at nedsætte taksterne for de 75 pct. rigeste i landet med ca. 200-300 kr. om måneden, alt efter hvor i landet man bor? Det synes jeg egentlig regeringen skylder at svare på.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er meget enkelt at svare på det sidste spørgsmål. Når vi samlet set nedsætter betalingen for at have børn i daginstitution med flere hundrede kroner om måneden, betyder det, at vi letter de økonomiske vilkår for børnefamilierne. De får simpelt hen flere penge til rådighed. Sådan er det.

Med hensyn til den styrkede kvalitet brugte jeg det udtryk, at det ene ikke udelukker det andet. Jeg synes næsten, det lød sådan, at hr. Martin Lidegaard mener, at når vi har fremsat dette forslag, har vi samtidig afskåret os fra at gøre noget i retning af at forbedre kvaliteten, men det er jo ikke tilfældet. Tværtimod fremsætter vi forslag om at styrke kvaliteten.

For så vidt angår den varige virkning af forslaget i retning af bedre kvalitet i daginstitutionerne, er der ingen tvivl om, at det vil have en varig virkning, uanset hvilken økonomi vi lægger på området efter 4-års-perioden. Der vil jo være tale om projekter, som styrker vores viden om, hvordan vi gør det bedst muligt for børnene og ikke mindst for børnene fra de svagest funderede miljøer. Den viden forsvinder jo ikke, og derfor kan vi også fortsætte indsatsen efter 4-års-perioden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu kunne ministeren og jeg jo bruge rigtig lang tid på at diskutere, hvad familierne helst vil have: om de vil have takstnedsættelser eller bedre service. Men det, der egentlig undrer mig mest af alt, er, at regeringen vil træffe valget for familierne. Man vil ikke overlade det til familierne, forældrene, daginstitutionerne selv at beslutte, om de ekstra midler, vi alle sammen gerne vil give til området, skal gå til at nedsætte taksterne eller til madordninger eller til en større social indsats.

Ville det ikke være langt, langt mere oplagt at lade det være op til familierne og forældrene selv at beslutte? Hvis de vil nedsætte taksterne, kan de gøre det, og hvis de gerne vil forbedre

kvaliteten, kan de gøre det. Hvorfor skal det være ministeren, der på forældrenes vegne beslutter, hvad de penge skal bruges til? Det har jeg utrolig svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes ikke, hr. Martin Lidegaard er særlig konsistent i sin argumentation, for jeg hørte jo tydeligt under debatten – sådan forstod jeg det i hvert fald – at hr. Martin Lidegaard gerne ser, at der er et loft på 30 pct., og det er jo også et indgreb. Hvis der skal være konsistens i det, hr. Martin Lidegaard siger, burde der jo i virkeligheden slet ikke være nogen grænse for, hvad forældrene skal betale. Det måtte man selv finde ud af ude i kommunerne, og hvis forældrene ville betale hele udgiften, altså 100 pct., skulle de også have lov til det. Ellers er der jo ikke nogen konsistens i det, hr. Lidegaard siger.

Forslaget her er et udtryk for, at regeringen – det tilkendegav vi også under valgkampen – ønsker at lette de økonomiske vilkår for landets børnefamilier, og det gør vi meget konsekvent ved at nedsætte egenbetalingen for at have børn i daginstitution. Så enkelt er det egentlig.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil på Socialdemokraternes vegne gentage, jeg vil på hvilket parti, om det er regeringen eller oppositionen, der kommer med et forslag om at forbedre børnenes situation, børnefamilierne situation, så bakker vi op om det. Vi vil ikke se på, om det er regeringen eller oppositionen.

Det, jeg vil spørge ministeren om – jeg håbede på, at han ville besvare det under sin tale – er, om ministeren, hvis det kan ende med, at der med det her lovforslag sker en polarisering mellem de rige og fattige familiers børn, mellem de oprindelige danskere og nydanskerne, vil sikre, at der tages nogle forholdsregler, så det ikke sker.

Vi er nemlig utrolig glade for, at der sker en integrationsproces i daginstitutionerne mellem børnene, mellem familierne. Hvis den der private pasning er med til at ødelægge den proces, så vil vi være utrolig kedede af det. Det vil være et slag mod integrationen, som er det vigtigste emne i vores politik, vores økonomi og for fremtiden i vores samfund.